

Arrest

nr. 257 310 van 28 juni 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DI TRAPANI
Rue Sainte Gertrude 1
7070 LE ROEULX

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 12 maart 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 februari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van 11 februari 2020 waarbij een inreisverbod van twee jaar wordt opgelegd (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 maart 2021 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat A. DI TRAPANI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 februari 2020 treft de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Het betreft de eerste bestreden akte. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 11 februari 2020 en is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Betrokkene werd gehoord door de PZ MINOS op 10/02/2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer die verklaart te heten:

naam: B.

voornaam: S.

geboortedatum: (...)1975

geboorteplaats: Dolisie

nationaliteit Congo (Rep.)

alias: B. S. °(...)1979 met Congolese (Dem. Rep.) nationaliteit

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2017 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: B. S. "15/08/1979 met Congolese (Dem. Rep.) nationaliteit.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2017 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: B. S. °15/08/1979 met Congolese (Dem. Rep.) nationaliteit.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene verklaart dat er onrecht is in Congo (Rep.) en de armen er slecht worden behandeld.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Congo (Rep.) een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2017 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: B. S. °15/08/1979 met Congolese (Dem. Rep.) nationaliteit.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

(...)"

Uit de bewoordingen van de bestreden akte blijkt dat deze akte drie onderscheiden beslissingen bevat: een bevel om het grondgebied te verlaten (zonder termijn voor vrijwillig vertrek), een beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vasthouding.

Op 11 februari 2020 beslist de gemachtigde tevens om de verzoeker een inreisverbod van twee jaar op te leggen (bijlage 13sexies).

Dit inreisverbod is de tweede bestreden akte. Zij werd eveneens ter kennis gebracht op 11 februari 2020 en is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Betrokkene werd gehoord door de PZ MINOS op 10/02/2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer die verklaart te heten:

naam: B.

voornaam: S.

geboortedatum: (...) 1975

geboorteplaats: Dolisie

nationaliteit: Congo (Rep.)

alias: B. S. °(...)1979 met Congolese (Dem. Rep.) nationaliteit

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 11/02/2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

☐ *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*

Er bestaat een risico op onderduiken:

X 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2017 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: B. S. °15/08/1979 met Congolese (Dem. Rep.) nationaliteit.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

In het verzoekschrift stelt de verzoeker te opteren voor het Frans als proceduretaal.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er evenwel op dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze wordt geregeld door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat is voorzien in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr.

2479/001, 107) blijkt dat, aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State, deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt (*Les Nouvelles*, deel IV, p 737).

De zaak moet voor de Raad worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, *i.e.* deze waarin de bestreden beslissing is gesteld. De bestreden beslissingen werden door het bestuur genomen in het Nederlands. Derhalve dient de Raad het Nederlands als proceduretaal te hanteren.

De keuze voor het Frans als proceduretaal dient te worden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De beslissing tot vrijheidsberoving

Ambtshalve merkt de Raad op dat hij niet bevoegd is om kennis te nemen van de onderhavige vordering in de mate dat zij gericht is tegen de beslissing tot vasthouding van 11 februari 2020, die in de eerste bestreden akte vervat ligt.

Artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

De raadvrouw van de verzoeker heeft ter terechtzitting hierover geen opmerkingen naar voor gebracht.

3.2. De ontvankelijkheid *ratione temporis*

3.2.1. In het verzoekschrift zet de verzoeker het volgende uiteen in verband met de tijdigheid van het beroep:

*“Une notification des décisions querellées aurait eu lieu.
Le requérant n'a pas de souvenir. Il n'en a pas gardé une copie.
La décision a été établie dans une langue que le requérant ne comprend et ne parle pas.
C'est d'ailleurs indiqué sur la notification de la décision.
Rien n'établit que le contenu de la décision lui a été traduit dans une langue qu'il comprend.
Par conséquent, le délai de recours prévu à l'article 39/57 de la LSE doit être réputé comme n'ayant pas commencé à courir.
A titre subsidiaire, concernant la seconde décision en particulier, si un délai de recours a commencé à courir, il a pris cours le 11.02.20, soit le lendemain de la date de réception du dossier administratif. Il n'y a dès lors pas de dépôt tardif.”*

3.2.2. In de nota met opmerkingen werpt de verweerder de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid op:

“Verwerende partij merkt op dat de termijn om een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in te dienen, conform artikel 39/57 §1-1° van de Vreemdelingenwet verstreken is.

“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.”

De bestreden beslissing werd op 11.02.2020 ter kennis gebracht aan verzoeker. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf 12.02.2020 over 30 dagen om een beroep in te leiden. Het voorliggend verzoekschrift werd evenwel pas op 12.03.2021 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgemaakt, terwijl de laatste nuttige dag 12.03.2020 was. De voorliggende vordering werd bijgevolg laattijdig ingediend.

Verzoeker haalt evenwel aan niet in het bezit gesteld te zijn geweest van een kopie van de bestreden beslissingen waardoor hij er geen kennis van had. Hij gaat er echter met zijn betoog aan voorbij dat hij de bestreden beslissingen weigerde te ondertekenen daar zij niet in het Frans waren opgesteld, waardoor hij dus wel degelijk kennis ervan had en tijdig de nodige stappen had kunnen ondernemen om dienaangaande de juiste stappen te ondernemen.

Uit het bovenstaande volgt dat de huidige vordering, ingesteld op 12.03.2021, niet binnen de wettelijke beroepstermijn van 30 dagen werd ingesteld.

De voorliggende vordering is onontvankelijk ratione temporis.”

Ter terechtzitting stelt de raadvrouw van de verzoeker nog dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet van toepassing is op het bestreden inreisverbod, aangezien ter zake een beroepstermijn van 30 dagen geldt.

3.2.3. Beoordeling

Artikel 39/57, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep moet worden ingediend binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, §2, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

1° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of, in voorkomend geval, op zijn verblijfplaats of op zijn gekozen woonplaats;

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

4° wanneer de kennisgeving is gebeurd per fax of bij elke andere bij deze wet toegelaten en niet in dit lid voorziene betekeniswijze, vanaf de eerste dag die volgt op die van de verzending.

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Uit de voorliggende gegevens blijkt dat de bestreden aktes aan de verzoeker *in personam* werden ter kennis gebracht op 11 februari 2020, waarbij de verzoeker weigerde om voor ontvangst te tekenen omdat de beslissingen niet in het Frans werden getroffen. De beide aktes van kennisgeving vermelden uitdrukkelijk dat de ondergetekende W. G., hoofdinspecteur van de politie van de politiezone MINOS, aan de verzoeker een afschrift van de desbetreffende beslissingen heeft overhandigd en dat hij de verzoeker heeft geïnformeerd over het volgende:

“ - de beroepsmogelijkheden:

Het bevel om het grondgebied te verlaten is, overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep moet binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing door middel van een verzoekschrift worden ingediend. Indien de betrokkene zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, offer beschikking is gesteld van de regering, moet het verzoekschrift, krachtens artikel 39/57. § 1. tweede lid, van de wet van 15 december 1980, binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing worden ingediend.

Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

Behoudens toestemming van betrokkene, wordt slechts overgegaan tot gedwongen tenuitvoeringlegging na het verstrijken van de nieuwe beroepstermijn als bedoeld in artikel 39/57, § 1, derde lid, die 10 dagen bedraagt of na het UDN-verwerpingsarrest. Bij een tweede verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel wordt de termijn herleid tot vijf dagen.

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de vereisten vermeld in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV). Zij worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij ter post aangetekend schrijven, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel.

Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet. Een rubriek "FAQ" kan via de website www.rvv-cce.be worden geraadpleegd.

De vrijheidsberovende maatregel is slechts vatbaar voor een beroep bij de rechterlijke macht, hetwelk moet ingediend worden door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats van de betrokkene in het Rijk of van de plaats waar hij (zij) aangetroffen werd. Hetzelfde beroep mag om de maand ingediend worden.

- de mogelijkheden van juridische en taalkundige bijstand:

Overeenkomstig de artikelen 508/1 en volgende van het Gerechtelijk wetboek kan de betrokkene een beroep doen op het bureau voor juridische bijstand en, indien dat nodig is, kan hij (zij) een beroep doen op taalkundige bijstand, die krachtens artikel 508/10 van het Gerechtelijk wetboek kan worden verleend. De gegevens van de bureaus voor juridische bijstand kunnen via de website www.advocaat.be en www.avocats.be geraadpleegd worden. U kan aan de sociale dienst meedelen dat u beroep wenst te doen op juridische bijstand.

- de mogelijkheid om vertalingen te krijgen:

Een schriftelijke of mondelinge vertaling van de belangrijkste elementen van de beslissing, met inbegrip van de informatie betreffende de beschikbare beroepsmiddelen, in een taal die de betrokkene begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij (zij) die begrijpt, kan op zijn (haar) verzoek bekomen worden bij de minister of diens gemachtigde." (bijlage 13septies)

En:

"- de beroepsmogelijkheden:

Bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan een beroep tot nietigverklaring worden ingediend tegen de beslissing, overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980. Dit beroep moet binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing door middel van een verzoekschrift worden ingediend. Indien de betrokkene zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, of ter beschikking is gesteld van de regering, moet het verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing worden ingediend, krachtens artikel 39/57, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980.

Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

Behoudens toestemming van betrokkene, wordt slechts overgegaan tot gedwongen tenuitvoeringlegging na het verstrijken van de nieuwe beroepstermijn als bedoeld in artikel 39/57, § 1, derde lid, die 10 dagen bedraagt of na het UDN-verwerpingsarrest. Bij een tweede verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel wordt de termijn herleid tot vijf dagen.

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de vereisten vermeld in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV). Zij worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij ter post aangetekend schrijven, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel.

Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van

onderhavige maatregel niet. Een rubriek "FAQ" kan via de website www.rvv-cce.be worden geraadpleegd.

- de mogelijkheid van juridische en taalkundige bijstand:

Overeenkomstig de artikelen 508/1 en volgende van het Gerechtelijk wetboek kan de betrokkene een beroep doen op het bureau voor juridische bijstand en, indien dat nodig is, kan hij (zij) een beroep doen op taalkundige bijstand, die krachtens artikel 508/10 van het Gerechtelijk wetboek kan worden verleend. De gegevens van de bureaus voor juridische bijstand kunnen via de website www.advocaat.be en www.avocats.be, geraadpleegd worden.

- de mogelijkheid om vertalingen te krijgen:

Een schriftelijke of mondelinge vertaling van de belangrijkste elementen van de beslissing, met inbegrip van de informatie betreffende de beschikbare beroepsmiddelen, in een taal die de betrokkene begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij (zij) die begrijpt, kan op zijn (haar) verzoek bekomen worden bij de minister of diens gemachtigde." (bijlage 13sexies)

Met de loutere bewering dat de verzoeker zich niet herinnert dat hij een afschrift heeft ontvangen van de bestreden aktes en dat hij deze niet heeft bewaard, weerlegt de verzoeker geenszins dat de hoofdinspecteur van de politie wel degelijk aan de verzoeker een afschrift van de bestreden aktes heeft overhandigd. Het gaat dan ook om een rechtsgeldige kennisgeving, zoals voorzien in van artikel 39/57, §2, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Het is hierbij niet relevant dat de verzoeker geweigerd heeft om voor ontvangst te tekenen. De datum waarop verzoekers advocaat, via de passieve openbaarheid van bestuur, een kopie van het administratief dossier verkreeg waarin de bestreden aktes zich bevonden, heeft evenmin enige invloed op het gegeven dat de beroepstermijn reeds liep vanaf de eerste dag na de (weigering van) ontvangst van de bestreden aktes. De inzage in het administratief dossier doet geen tweede beroepstermijn lopen.

Waar de verzoeker stelt dat de beroepstermijn nooit is ingegaan omdat de bestreden aktes zijn opgesteld in een taal die hij niet begrijpt, merkt de Raad op dat noch het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, noch de bijbehorende beslissing tot terugleiding naar de grens en het daaraan gekoppelde inreisverbod, een "akte" zijn waaromtrent de verzoeker als particulier het gebruik van een bepaalde taal kan eisen. De bestreden beslissingen zijn niet het gevolg van een of andere aanvraag van de verzoeker, maar het zijn ambtshalve beslissingen genomen na controle of de verzoeker aan de verblijfswetgeving voldeed.

De thans bestreden beslissingen zijn politimaatregelen, die met toepassing van artikel 7, eerste lid en tweede lid, van de Vreemdelingenwet *juncto* de artikelen 6, §1 en 8, van het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kunnen worden getroffen door de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van administratief assistent uitoefenen (voor het bevel om het grondgebied te verlaten) en door de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren (voor de beslissing tot terugleiding naar de grens en het inreisverbod).

De thans bestreden beslissingen werden getroffen door de heer J. M., attaché bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het gaat dus om een personeelslid van een centrale dienst waarvan de werkkruis het ganse land bestrijkt. Bij het treffen van politimaatregelen, zoals *in casu*, is deze ambtenaar onderworpen aan de bepalingen van artikel 39, §1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (*cf.* RvS 28 februari 2011, nr. 211.569).

Artikel 39, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt ter zake als volgt:

"In hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel Hoofdstad, gedragen de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling."

Artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt als volgt:

"In zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in

Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens navolgend onderscheid :

A. Indien de zaak gelocaliseerd of localiseerbaar is :

1° uitsluitend in het Nederlands of in het Franse taalgebied : de taal van dat gebied;

2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied : de taal van dat gebied;

3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied : de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;

4° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden : de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste : de hierna onder B voorgeschreven taal;

6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelocaliseerd of niet localiseerbaar is en :

1° een ambtenaar van de dienst betreft : de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;

2° door een particulier is ingediend : de door deze gebruikte taal;

3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet : de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt bij zijn hoofdtaal."

In casu kan de zaak worden gelokaliseerd in het Nederlandse taalgebied, nu de verzoeker te Borsbeek (2150) werd aangetroffen in illegaal verblijf door de lokale politie. Conform artikel 39, § 1 *juncto* artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken dienden de bestreden beslissingen in deze situatie te worden genomen in het Nederlands.

De Raad merkt voorts op dat de modaliteiten van kennisgeving van een verwijderingsbeslissing en het daarmee gepaarde inreisverbod geregeld worden door artikel 74/18 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

"Een schriftelijke of mondelinge vertaling van de belangrijkste elementen van de beslissing tot verwijdering, in voorkomend geval gepaard met een inreisverbod, met inbegrip van de informatie betreffende de beroepsmiddelen, in een taal die de onderdaan van een derde land begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij die begrijpt, kan op verzoek van de vreemdeling bij de minister of zijn gemachtigde bekomen worden."

Deze bepaling vormt een omzetting van artikel 12, lid 2, van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees parlement en de Raad over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn). Artikel 12, lid 2, van de Terugkeerrichtlijn luidt als volgt:

"De lidstaten verstrekken op verzoek een schriftelijke of mondelinge vertaling, in een taal die de betrokkene begrijpt of redelijkerwijze geacht kan worden te begrijpen, van de belangrijkste onderdelen van de in lid 1 bedoelde besluiten in het kader van terugkeer, waaronder de informatie over de beschikbare rechtsmiddelen."

Uit de voorliggende gegevens blijkt duidelijk dat in de aktes van kennisgeving van de bestreden beslissingen uitdrukkelijk wordt verwezen naar de mogelijkheid om een schriftelijke of mondelinge vertaling te krijgen van de belangrijkste elementen, met inbegrip van de informatie betreffende de beschikbare beroepsmiddelen, in een taal die de onderdaan van een derde land begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij die begrijpt. Artikel 12, lid 2, van de Terugkeerrichtlijn bepaalt expliciet dat een vertaling van een beslissing enkel "op verzoek" dient te worden verstrekt. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken kan niet worden afgeleid dat de verzoeker op enig ogenblik de verwerende partij heeft verzocht om een vertaling te krijgen van de belangrijkste onderdelen van de bestreden beslissingen of van de in de aktes van kennisgeving opgenomen inlichtingen omtrent de beroepsmogelijkheden, laat staan dat de verweerder zou geweigerd hebben om aan een dergelijk verzoek gevolg te geven.

Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoeker op 11 februari 2020, in uitvoering van de eerste bestreden akte, werd overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas, alwaar hij daags nadien in het Frans verklaringen heeft afgelegd in het kader van de op til staande verwijdering.

De verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in zijn betoog dat de beroepstermijn nooit is begonnen lopen.

De Raad benadrukt voorts dat de bewijslast van het bestaan van overmacht bij de verzoeker zelf ligt en dat de beroepstermijn slechts kan worden verlengd indien de verzoeker ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn beroep in te stellen (RvS 23 mei 2003, nr. 119.779). Een situatie van overmacht kan *in casu* niet worden aangenomen.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissingen rechtsgeldig ter kennis werden gebracht op 11 februari 2020. Het verzoekschrift dat werd verzonden met een aangetekende brief van 12 maart 2021 is dan ook manifest buiten de wettelijke beroepstermijn van dertig dagen (*cf.* artikel 39/57, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet) ingediend.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid is gegrond.

Het beroep is derhalve niet-ontvankelijk *ratione temporis*.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE